

Nieuwsbrief juni 2023

Stichting Kufambatose
Samen op pad

Beste lezers,

Graag willen we u weer bijpraten over de ontwikkelingen bij Kufambatose – Samen op Pad in Zimbabwe. Stichting Kufambatose doet dit samen met de lokale Trust Kufamba Tose, de kinderen met een handicap, hun ouders, lokale professionals, vrijwilligers, en donateurs.

We zijn net terug van een projectbezoek. Terwijl het hier in Europa een nat en koud voorjaar was, genoten wij van een warm zonnig en vriendelijk Zimbabwe. Het is voor ons altijd weer een beetje thuiskomen in Zimbabwe: het ontmoeten van de werkers ter plekke, van de moeders en vaders en kinderen, van de therapeuten, van vrienden en kennissen, en het opsnuiven van de geuren en kleuren.

In deze nieuwsbrief zullen we u vertellen over de activiteiten ter plekke. Dit keer waren huisbezoeken en het bijwonen van de 3-daagse workshop in het Musiso Hospital gepland. Zorg om de doelgroep staat namelijk centraal.

Verder vertellen we iets over de ontwikkelingen van de Trust

Kufambatose, over de netwerken die de Trust aan het opbouwen is in Zimbabwe zelf, en delen we met u een succesverhaal.

Huisbezoeken

18 april in Zimbabwe. Het was een bijzondere dag, het was namelijk Independence Day. Op 18 april 1980 werd Rhodesië onafhankelijk en kreeg de naam Zimbabwe. We zagen onderweg verschillende groepen mensen deze dag vieren. Wij werden onderweg door de therapeuten getrakteerd op een heerlijke maaltijd van *sadza* (dikke maïspap) en stukjes gegrild rundvlees, gewoon langs de kant van de weg - een feestje.

We hebben die dag 2 huisbezoeken af kunnen leggen. We reden met de 4x4 terreinwagen, die we vorig jaar voor de Trust tweedehands hebben kunnen aanschaffen, ver de *bush* in, laverend over onverharde wegen met de nodige *potholes* oftewel kuilen.

Het eerste bezoek betrof een meisje van 10 jaar. Vader en zus waren blij verrast met ons bezoek. Huisbezoeken zijn altijd onaangekondigd, zodat het leven van alledag aangetroffen kan worden en geen uitgebreide voorbereidingen van schoonmaak etc. van tevoren plaats vinden. We troffen een trotse vader aan. Het verhaal van deze familie

kunt u hieronder vinden onder het Succesverhaal.

Het tweede bezoek was weer een eind verder rijden en een stukje lopen om de woonhutten te bereiken. We troffen een trots jongetje van 10 jaar met spasme in de benen. Hij bewoog zich over de grond voort al hoppend, kruipend, rollend met een behoorlijke snelheid. Hij klom zelfstandig in en uit zijn rolstoel en kon een stukje zelf rijden. Hij kon zich bijna zelf tot stand optrekken.

De rolstoel bleek kapot te zijn, maar we konden hem ter plaatse maken. In samenwerking met onze lokale therapeuten wordt nu gekeken of het kind in de lokale school geïntegreerd kan worden,

3 daagse workshop in Musiso Hospital.

19-20-21 april was er een 3-daagse workshop. Dat wil zeggen, ouders en kinderen die nog veel begeleiding nodig hebben, komen naar het ziekenhuis en blijven daar 2 nachten slapen. Eten wordt door de Trust gekocht en door het ziekenhuis verzorgd.

De eerste dag kwamen de moeders, enkele vaders en hun kinderen van uit het verre buitengebied met lokale busjes binnendruppelen. We zagen enkele bekende kinderen, maar ook veel nieuwe kinderen. Opvallend deze keer waren de 5 kinderen met een waterhoofd. Allen geopereerd, maar met wisselend succes. Geld

voor controles in Harare, typisch een dag reizen, is er niet altijd. We zagen dat lotgenoten contact ook hier duidelijk waardevol was. Moeders wisselden ervaringen en tips uit. Gezichten klaarden op.

Mooi om te zien was dat een kindje met vergroeide gewrichten (arthrogryposis) zich vrolijk over de grond al rollend voortbewoog en weer ging zitten, en contact maakte met de andere kinderen. Oma heeft haar met haar beperking toch voor een deel zelfstandig leren eten. 2 jaar geleden zagen we haar nog stil zitten dicht bij mama en inactief. Ze is nu bijna 4 jaar. Ze is een van de kinderen die nu onder controle van het Cure Hospital, een kinderorthopedisch ziekenhuis in Bulawayo, staat.

Nog een bijzondere casus. Er kwam een jongen van 17 jaar, gedragen op de rug van zijn moeder. Hij had een bovenbeen dat 9 jaar geleden gebroken en verdraaid is vanwege mishandeling door leeftijdsgenoten

komend uit school. Het onderbeen stond in een zodanige vreemde hoek dat lopen niet goed mogelijk was. Aanvankelijk zou hij zoveel jaar geleden geopereerd worden, maar de familie had geen geld om dat te betalen en zo kwam deze jongen thuis te zitten. Zonder scholing. De therapeut liet een röntgenfoto maken, hij kreeg okselkrukken en oefeningen om hier mee te gaan lopen, antibiotica voor de chronische ontsteking in het been, en hij werd op de lijst gezet om hem te laten zien in het Cure Hospital, het kinder-orthopedisch ziekenhuis in Bulawayo. Zo konden we ondersteuning bieden voor deze jongen en zijn dankbare moeder.

Veel kinderen hebben één of andere vorm van spasticiteit/cerebraal parese. Ze worden onderzocht, en moeders krijgen oefeningen voor thuis. Deze keer kregen ze om de beurt de kans om hun kennis hierover met elkaar te delen. Dit ook met het doel om te kijken wat de moeders intussen zelf weten over deze aandoening en de gevolgen. Hierdoor is het voor hun ook makkelijker deze aan buitenstanders te kunnen uitleggen en zo meer begrip te kunnen krijgen voor hun situatie. Niet onbelangrijk!

Wat dit keer ook erg bijzonder was, was dat er drie vaders waren. Vaak verlaten de vaders hun vrouw als ze een kind met een handicap krijgen, omdat ze geloven dat het hekserij is. Deze vaders vertelden dat ze niet

meer in hekserij geloofden, maar dat ze nu begrepen waar de oorzaak van de handicap ligt. En een vader zag het hierdoor als een opdracht van God om voor hun gehandicapte kind te zorgen.

Op woensdag kwam een team van orthopedisch instrumentmakers op bezoek. Dat team is in dienst van het Ministry of Public Services and Social Welfare. Ze zoeken gehandicapte volwassenen en kinderen op in de gemeenschappen om te kijken wie er in aanmerking zou kunnen komen voor een gratis hulpmiddel. Een aantal van onze kinderen werden bekeken en op een lijst gezet. Afwachten of en wanneer er

bijvoorbeeld een rolstoel voor hen komt. Op dit moment zet de regering zich sterker in voor mensen met een handicap. Of dat na de verkiezingen in juli/augustus nog zo is blijft af te wachten.

Op donderdag kwamen er 36 kinderen naar de workshop, veel te veel om iedereen goed aandacht aan te kunnen geven. Men had gehoord dat wij en het team van orthopedisch instrumentmakers er waren. Een groep van 20 kinderen is zo'n beetje de maximale grootte. De nieuwe kinderen werden geregistreerd en krijgen een uitnodiging voor een volgende workshop. Zo groeit het aantal kinderen die door het team

van de Trust gezien worden. Op dit moment zijn er meer dan 400 verschillende kinderen gezien! De organisatie groeit.

Op vrijdag werd er in groepjes geoefend. Na de lunch werd er onder de leiding van een moeder opgeruimd en schoon gemaakt. Iedereen ging tevreden naar huis. Later hoorden we dat een van de kinderen, 18 maanden oud, een dag later is overleden. Ze was al erg kwetsbaar tijdens de workshop. Zo wordt lief en leed gedeeld.

Trust Kufamba Tose

En hoe staat het met de ontwikkeling van de Trust Kufamba Tose in Zimbabwe en van hun netwerken aldaar? In de tussentijdse vergaderingen werden we bijgepraat over de cursus die onze lokale projectleider volgt betreffende algemeen management, over de cursus die hij en onze administratieve kracht hebben gevolgd over financieel management en hun plannen om dit samen vorm te gaan geven.

We hebben ervaringen uitgewisseld, de uitdagingen besproken waar we voor staan, zowel in Zimbabwe als hier in Europa.

De taken binnen het bestuur van de Trust zijn nu min of meer vastgelegd.

Er ligt een plan om de supportgroepen uit te breiden. Er zijn ruim 20 kliniekjes in Zaka district waaraan een Village Health Worker aan verbonden is. Velen van hen zijn inmiddels allemaal getraind in het herkennen, begeleiden en doorverwijzen van kinderen met een handicap in hun werkgebied. De supportgroepen zouden dan rondom

deze kliniekjes georganiseerd kunnen worden. Daarbij het plan voor iedere supportgroep een eigen *income generating* project en een vaste verantwoordelijke moeder. Dat zou ook een stap kunnen zijn naar het vragen van een kleine bijdrage van de supportgroep voor het functioneren van de Trust. Hele uitdagingen dus!

Wat betreft de netwerken. Er is contact met een organisatie in Harare, Miracle Mission, die o.a. kinderen met een waterhoofd kunnen begeleiden voor een operatie. En een trauma cursus kan aanbieden, met informatie voor medewerkers van de Trust over hoe mensen te begeleiden die een mentaal trauma hebben doorgemaakt.

Verder is er contact gemaakt met *Young Africa*, een organisatie die jongvolwassenen met weinig kansen middels beroepsonderwijs kan

opleiden tot een kleine zelfstandige. Zij bieden ook mensen met een lichamelijke beperking de mogelijkheid een opleiding bij hen te volgen.

Tevens biedt *Young Africa* ook ondersteuning aan bij het opbouwen van lokale organisaties en kan mogelijk ondersteuning bieden aan het verder opbouwen van de Trust.

We hebben ook een bezoek gebracht aan de Australische Ambassade, die een donatie heeft gedaan om hulpmiddelen aan te schaffen. Zij houden actief contact met de administratieve kracht van de lokale Trust Kufambatose.

En er is een bezoek gebracht aan een Rehabilitation Village in Chinhoyi. De lokale Trust heeft namelijk de wens om een multifunctioneel trainingscentrum te realiseren in Jerera, mogelijk zoiets als de

Rehabilitation Village in Chinhoyi. Daar zouden de workshops voor de gehandicapte kinderen en hun ouders gehouden kunnen worden, de Trust een kantoorfaciliteit hebben, trainingen aan ander zorgpersoneel gegeven kunnen worden en mogelijk een groter Income Generating Project gestart kunnen worden. Het bezoek had ten doel een indruk te krijgen hoe men dit op kan zetten en welke uitdagingen daaraan vastzitten.

Ook is onze lokale administratiekracht bezig om contacten te leggen met verschillende lokale en internationale organisaties.

Een succesverhaal

Dit succesverhaal is een goed voorbeeld hoe de aanpak van onze therapeuten kan werken. De aanpak: vertrouwen winnen in gesprekjes, de familie in hun bestaansmogelijkheden ondersteunen middels een income generating project, en dan ondersteuning bieden aan de handicap van het kind.

Op ons huisbezoek kwamen we terecht bij een meisje van 10 jaar, met een hersenbeschadiging. Haar vader liet ons direct trots zijn kippen en erf zien.

Door toeval was Samson, onze therapeut, bij deze familie gekomen. Eigenlijk was hij op zoek naar een ander kind, maar raakte de weg

kwijt. Toen hij naar de weg vroeg werd hij naar dit kind verwezen. Dit gezin maakt deel uit van een apostolische kerkgemeenschap, die normaal alle medische hulp en vooral ook medicijnen afwijzen.

Toen Samson uitlegde dat wij geen medicijnen maar hulp voor het gezin en het kind aanbieden middels informatie, oefeningen en ondersteuning in hun dagelijks leven, was de vader bereid in te gaan op het aanbod. De gezinssituatie werd verbeterd met een kippenproject die vader zeer goed voert. Inmiddels heeft hij zelf van de winst een diepvries gekocht om het vlees langer te kunnen bewaren voor hij het verkocht heeft, ook heeft hij ondertussen van de winst geiten gekocht.

Maar naast zijn nieuwe werk heeft hij ook gezien dat het zijn dochter een stuk beter gaat als ze regelmatig oefeningen met haar doet. Hij heeft begrepen wat de oorzaak van de handicap van zijn dochter is en

wat ze kunnen doen om haar te ondersteunen. Hij heeft een looprekje voor haar gemaakt waar ze in kan staan en eerste stapjes kan zetten. Zijn vrouw komt nu ook naar de workshops in het ziekenhuis. Hij is erg trots op zijn dochter!

Het meisje wordt nu in de rolstoel meegenomen naar hun kerk en de familie wordt nu goed geaccepteerd. Dat is integratie!
Zo is dit gezin ook een zeer goed voorbeeld voor andere families.

Tot slot

We zijn mooie verhalen tegengekomen, maar ook verdrietige verhalen. Het blijft een uitdaging om de dromen van de Trust Kufambatose in een realistisch en duurzaam plan om te zetten. Het blijft laveren tussen geschreven en ongeschreven regels en wetten, en cultuurverschillen. Maar er zijn weer concrete stappen gezet, waardoor aan alle kanten de motivatie voor de samenwerking weer verder gesterkt is. Het was weer een intensieve, maar bijzondere reis!

De kinderen, hun ouders, de lokale professionals en wij als vrijwilligers in Europa, danken iedereen die ons bij dit werk steunt of gesteund heeft. Samen kunnen we steeds een stap vooruitzetten!

Mocht u meer over ons of ons project in Zimbabwe willen weten, kijk dan op onze website: www.kufambatose.eu Misschien wilt u na het lezen van deze nieuwsbrief ook een bijdrage leveren aan het werk van de stichting? Wij zijn blij met alle steun, financieel of anderszins.

Ja, ik wil doneren!

U kunt dan deze QR code scannen.

Stichting Kufambatose is als ANBI (Algemeen Nut Beogende Instelling) bij de belastingdienst geregistreerd. Giften komen daarom in aanmerking als aftrekpost voor de inkomstenbelasting. Voor meer informatie, zie onze website of de site van de belastingdienst.

Uw financiële ondersteuning komt volledig ten goede aan het project.

Met vriendelijke groet,

Bestuur Stichting Kufambatose – Samen op pad